Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26030
Copyright: Admont, Benediktinerstift

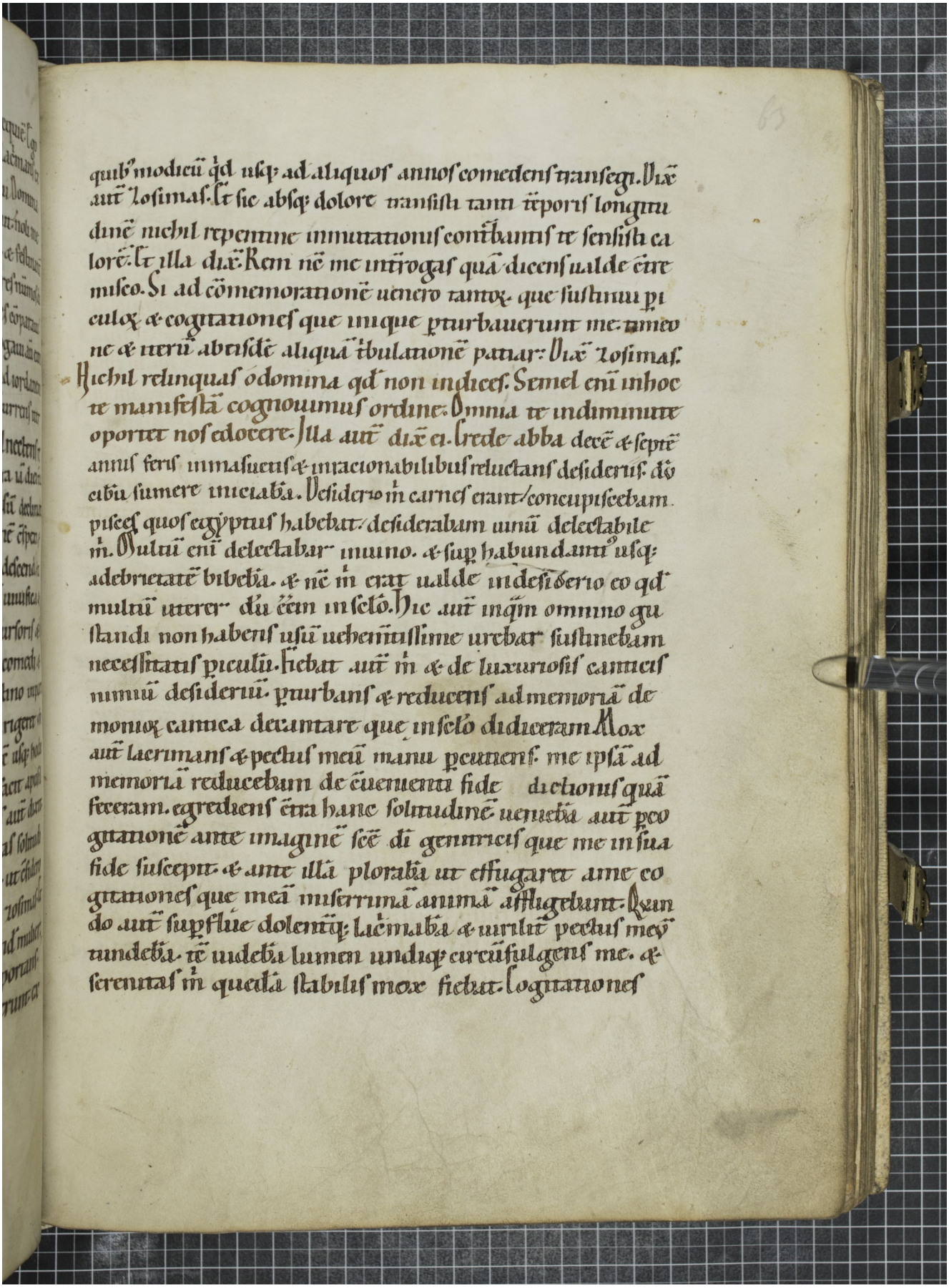

quib⁹ modicū q̄d usq; ad aliquos annos comedens transegi. Dix̄
aut̄ Zosimas. Et sic absq; dolore mansisti tam ḡporis longitu
dine. nichil repemme immutationis contubuisse sensisti ca
lore. Et illa dix̄. Ram nē me interrogas quā dicens valde erū
misco. Si ad cōmemorationē uenero tamq̄ que sustinui pi
cula & cogitationes que unique ꝓturbauerunt me. ūmo
ne & uerū abeisdē aliquā ībulationē patiar. Dix̄ Zosimas.
Nichil relinquas ō domina q̄d non indices. Semel enī inhoc
te manifestā cognouimus ordine. Omnia te undiminute
oportet nos edocere. Illa aut̄ dix̄ ei. Frede abba decē & septē
annis feris immansuetis & imacionabilibus reluctans desideriis dō
cibu sumere meruabā. Desidero ī carnes eram. concupiscebam
pisces quos egyptus habebat. desiderabam unū delectabile
m̄. Vultū enī delectabar mumo. & sup habundantē usq;
adebrietatē bibebā. & nē ī erat valde indesiderio eo q̄d
multū uterer dū ēem inselo. Nic aut̄ mḡm ommno qu
standi non habens usū uehementissime urebar sustinebam
necessitatis piculū. Fiebat aut̄ ī & de luxuriosis camicis
nimiū desiderū. ꝓturbans & reducens ad memoriā de
monioq; camica deumtare que inselo didiceram. Mox
aut̄ lacrimans & pectus meū manu pcutiens. me ipsā ad
memoriā reducebam de ēuenienti fide dictionis quā
feceram. egrediens ēra hanc solitudinē uenieba aut̄ peo
grationē ante imaginē sc̄e dei genitricis que me in sua
fide suscepit. & ante illā plorabā ut effugarē ame co
gitationes que meā miserrimā animā affligebant. Quan
do aut̄ supfluē dolentiq; lacrimaba & urulū pectus meū
undeba. & undeba lumen undiq; circūfulgens me. &
serenitas ī quedā stabilis mox fiebat. Cogitationes